

¹وَهَذِهِ شَرِيعَةُ ذَبِيحَةِ الْإِثْمِ، إِنَّهَا قُدُسٌ أَقْدَاسٌ.² فِي الْمَكَانِ الَّذِي يَذْبَحُونَ فِيهِ الْمُحْرَقَةَ يَذْبَحُونَ ذَبِيحَةَ الْإِثْمِ. وَيَرْشُ دَمَهَا عَلَى الْمَذْبُحِ مُسْتَدِيرًا،³ وَيُقَرَّبُ مِنْهَا كُلُّ سَحْمِهَا، الْآلِيَةِ، وَالسَّحْمِ الَّذِي يُعَشِّي الْأَحْشَاءَ،⁴ وَالْكَلْبَتَيْنِ وَالسَّحْمِ الَّذِي عَلَيْهِمَا الَّذِي عَلَى الْخَاصِرَتَيْنِ، وَزِيَادَةَ الْكَبِدِ مَعَ الْكَلْبَتَيْنِ يَبْرَعُهَا.⁵ وَيُوقَدُهَا الْكَاهِنُ عَلَى الْمَذْبُحِ وَقُودًا لِلرَّبِّ. إِنَّهَا ذَبِيحَةُ الْإِثْمِ. كُلُّ ذَكَرٍ مِنَ الْكَهَنَةِ يَأْكُلُ مِنْهَا. فِي مَكَانٍ مُقَدَّسٍ تَوْكُلُ. إِنَّهَا قُدُسٌ أَقْدَاسٌ.⁷ ذَبِيحَةُ الْإِثْمِ كَذَبِيحَةِ الْحَطِيئَةِ، لَهَا شَرِيعَةٌ وَاحِدَةٌ. الْكَاهِنُ الَّذِي يُكْفِّرُ بِهَا تَكُونُ لَهُ.⁸ وَالْكَاهِنُ الَّذِي يُقَرَّبُ مُحْرَقَةً إِنْسَانٍ قِجْلُ الْمُحْرَقَةِ الَّتِي يُقَرَّبُهَا يَكُونُ لَهُ.⁹ وَكُلُّ تَقْدِمَةٍ خُبِزَتْ فِي التَّنُورِ، وَكُلُّ مَا عَمِلَ فِي طَاجِنٍ أَوْ عَلَى صَاجٍ يَكُونُ لِلْكَاهِنِ الَّذِي يُقَرَّبُهُ.¹⁰ وَكُلُّ تَقْدِمَةٍ مَلْثَوَةٍ بَرْنَتٍ أَوْ تَاشِقَةٍ تَكُونُ لِجَمِيعِ بَنِي هَارُونَ، كُلُّ إِنْسَانٍ كَأَخِيهِ.¹¹ وَهَذِهِ شَرِيعَةُ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ. الَّذِي يُقَرَّبُهَا لِلرَّبِّ¹² إِنْ قَرَّبَهَا لِأَجْلِ الشُّكْرِ، يُقَرَّبُ عَلَى ذَبِيحَةِ الشُّكْرِ أَقْرَاصَ قَطِيرٍ مَلْثَوَةٍ بَرْنَتٍ، وَرَقَاقَ قَطِيرٍ مَذْهُونَةٍ بَرْنَتٍ، وَدَقِيقًا مَرْبُوكًا أَقْرَاصًا مَلْثَوَةٍ بَرْنَتٍ،¹³ مَعَ أَقْرَاصِ خُبْزِ حَمِيرٍ يُقَرَّبُ قُرْبَانَهُ عَلَى ذَبِيحَةِ شُكْرِ سَلَامَتِهِ.¹⁴ وَيُقَرَّبُ مِنْهُ وَاحِدًا مِنْ كُلِّ قُرْبَانٍ رَفِيعَةً لِلرَّبِّ، يَكُونُ لِلْكَاهِنِ الَّذِي يَرْشُ دَمَ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ.¹⁵ وَلَحْمُ ذَبِيحَةِ شُكْرِ سَلَامَتِهِ يُوْكَلُ يَوْمَ قُرْبَانِهِ. لَا يُبْقَى مِنْهُ شَيْئًا إِلَى الصَّبَاحِ.¹⁶ وَإِنْ كَانَتْ ذَبِيحَةُ قُرْبَانِهِ تَذَرًا أَوْ تَافِلَةً، فَبِئْسَ يَوْمَ تَقْرِيبِهِ ذَبِيحَتَهُ تَوْكُلُ. وَفِي الْعَدِ يُوْكَلُ مَا فَضَلَ مِنْهَا.¹⁷ وَأَمَّا الْقَاضِلُ مِنْ لَحْمِ الذَّبِيحَةِ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ فَيُحْرَقُ بِالنَّارِ.¹⁸ وَإِنْ أَكَلَ مِنْ لَحْمِ ذَبِيحَةِ سَلَامَتِهِ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ لَا تُقْبَلُ. الَّذِي يُقَرَّبُهَا لَا تُحْسَبُ لَهُ. تَكُونُ نَجَاسَةً. وَالنَّفْسُ الَّتِي تَأْكُلُ مِنْهَا تَحْمِلُ ذَنْبَهَا.¹⁹ وَاللَّحْمُ الَّذِي مِيسَ شَيْئًا مَا نَجَسًا لَا يُوْكَلُ. يُحْرَقُ بِالنَّارِ. وَاللَّحْمُ يَأْكُلُ كُلُّ طَاهِرٍ مِنْهُ.²⁰ وَأَمَّا النَّفْسُ الَّتِي تَأْكُلُ لَحْمًا مِنْ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ الَّتِي لِلرَّبِّ وَنَجَاسَتُهَا عَلَيْهَا فَتُقَطَّعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ سَعْيِهَا.²¹ وَالنَّفْسُ الَّتِي تَمَسُّ شَيْئًا مَا نَجَسًا نَجَاسَةً إِنْسَانٍ أَوْ بَهِيمَةً نَجَسَةً أَوْ مَكْرُوهًا مَا نَجَسًا، ثُمَّ تَأْكُلُ مِنْ لَحْمِ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ الَّتِي لِلرَّبِّ، تُقَطَّعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ سَعْيِهَا.²² وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، قُلْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، كُلُّ سَحْمٍ نَوْرٍ أَوْ كَبَشٍ أَوْ مَا عِزَّ لَا تَأْكُلُوا.²⁴ وَأَمَّا سَحْمُ الْمَيْتَةِ وَسَحْمُ الْمُفْتَرِسَةِ فَيُسْتَعْمَلُ لِكُلِّ عَمَلٍ. لَكِنْ أَكَلًا لَا تَأْكُلُوهُ.²⁵ إِنَّ كُلَّ مَنْ أَكَلَ سَحْمًا

¹Und dies ist das Gesetz des Schuldopfers. Ein Hochheiliges ist es.²An der Stätte, da man das Brandopfer schlachtet, soll man auch das Schuldopfer schlachten und sein Blut auf dem Altar umhersprengen.³Und all sein Fett soll man opfern, den Schwanz und das Fett, welches das Eingeweide bedeckt,⁴die zwei Nieren mit dem Fett, das daran ist, an den Lenden, und das Netz über der Leber, an den Nieren abgerissen.⁵Und der Priester soll's auf dem Altar anzünden zum Feuer dem HERRN. Das ist ein Schuldopfer.⁶Was männlich ist unter den Priestern, die sollen das essen an heiliger Stätte; denn es ist ein Hochheiliges.⁷Wie das Sündopfer, also soll auch das Schuldopfer sein; aller beider soll einerlei Gesetz sein; und sollen dem Priester gehören, der dadurch versöhnt.⁸Welcher Priester jemandes Brandopfer opfert, des soll des Brandopfers Fell sein, das er geopfert hat.⁹Und alles Speisopfer, das im Ofen oder auf dem Rost oder in der Pfanne gebacken ist, soll dem Priester gehören, der es opfert.¹⁰Und alles Speisopfer, das mit Öl gemengt oder trocken ist, soll aller Kinder Aarons sein, eines wie des andern.¹¹Und dies ist das Gesetz des Dankopfers, das man dem HERRN opfert.¹²Wollen sie ein Lobopfer tun, so sollen sie ungesäuerte Kuchen opfern, mit Öl gemengt, oder ungesäuerte Fladen, mit Öl bestrichen, oder geröstete Semmelkuchen, mit Öl gemengt.¹³Sie sollen aber solches Opfer tun auf Kuchen von gesäuerten Brot mit ihrem Lob- und Dankopfer,¹⁴und sollen einen von den allen dem HERRN zur Hebe opfern, und es soll

مِنَ الْبَهَائِمِ الَّتِي يُقَرَّبُ مِنْهَا وَقُوداً لِلرَّبِّ تُقَطَّعُ مِنْ
 شَعْيِهَا النَّفْسُ الَّتِي تَأْكُلُ.²⁶ وَكُلَّ دَمٍ لَا تَأْكُلُوا فِيهِ جَمِيعَ
 مَسَاكِينِكُمْ مِنَ الطَّيْرِ وَمِنَ الْبَهَائِمِ. كُلُّ نَفْسٍ تَأْكُلُ شَيْئاً
 مِنَ الدَّمِ تُقَطَّعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ شَعْيِهَا.²⁸ وَقَالَ الرَّبُّ
 لِمُوسَى، قُلْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، الَّذِي يُقَرَّبُ ذَبِيحَةَ سَلَامَتِهِ
 لِلرَّبِّ يَأْتِي بِقُرْبَانِهِ إِلَى الرَّبِّ هُنَّ ذَبِيحَةُ سَلَامَتِهِ.³⁰ يَدَاهُ
 تَأْتِيَانِ بِوَقَائِدِ الرَّبِّ. السَّحْمُ يَأْتِي بِهِ مَعَ الصَّدْرِ. أَمَّا
 الصَّدْرُ فَلِكَيْ يَرُدَّهُ تَرْيِداً أَمَامَ الرَّبِّ.³¹ قِيُودُ الْكَاهِنِ
 السَّحْمُ عَلَى الْمَذْبَحِ، وَيَكُونُ الصَّدْرُ لِهَارُونَ
 وَبَنِيهِ.³² وَالسَّاقُ الْيُمْنَى تُعْطَوْنَهَا رَفِيعَةً لِلْكَاهِنِ مِنْ دَبَائِحِ
 سَلَامَتِكُمْ. الَّذِي يُقَرَّبُ دَمَ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ وَالسَّحْمُ مِنْ
 بَنِي هَارُونَ تَكُونُ لَهُ السَّاقُ الْيُمْنَى نَصِيباً،³⁴ لَأَنَّ صَدْرَ
 التَّرْيِيدِ وَسَاقَ الرَّفِيعَةِ قَدْ أَحَدْتُهُمَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ
 دَبَائِحِ سَلَامَتِهِمْ وَأَعْطَيْتُهُمَا لِهَارُونَ الْكَاهِنِ وَلِبَنِيهِ قَرِيبَةً
 دَهْرِيَّةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ. تِلْكَ مَسْحَةُ هَارُونَ وَمَسْحَةُ
 بَنِيهِ مِنْ وَقَائِدِ الرَّبِّ يَوْمَ تَقْدِمُهُمْ لِيَكُونُوا لِلرَّبِّ،³⁶ الَّتِي
 أَمَرَ الرَّبُّ أَنْ تُعْطَى لَهُمْ يَوْمَ مَسْحِهِ إِبَاهُمْ مِنْ بَنِي
 إِسْرَائِيلَ، قَرِيبَةً دَهْرِيَّةً فِي أَجْيَالِهِمْ.³⁷ تِلْكَ شَرِيعَةُ
 الْمُخْرَقَةِ، وَالتَّقْدِمَةِ، وَذَبِيحَةِ الْحَطِيَّةِ، وَذَبِيحَةِ الْإِثْمِ،
 وَذَبِيحَةِ الْمِلءِ، وَذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ الَّتِي أَمَرَ الرَّبُّ بِهَا
 مُوسَى فِي جَبَلِ سِينَاءَ، يَوْمَ أَمَرَهُ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِتَقْرِيبِ
 قَرَابِينِهِمْ لِلرَّبِّ فِي بَرِّيَّةِ سِينَاءَ.

dem Priester gehören, der das Blut des Dankopfers sprengt.¹⁵ Und das Fleisch ihres Lob- und Dankopfers soll desselben Tages gegessen werden, da es geopfert ist, und nichts übriggelassen werden bis an den Morgen.¹⁶ Ist es aber ein Gelübde oder freiwilliges Opfer, so soll es desselben Tages, da es geopfert ist, gegessen werden; so aber etwas übrigbleibt auf den andern Tag, so soll man's doch essen.¹⁷ Aber was vom geopfertem Fleisch übrigbleibt am dritten Tage, soll mit Feuer verbrannt werden.¹⁸ Und wo jemand am dritten Tage wird essen von dem geopfertem Fleisch seines Dankopfers, so wird er nicht angenehm sein, der es geopfert hat; es wird ihm auch nicht zugerechnet werden, sondern es wird ein Greuel sein; und welche Seele davon essen wird, die ist einer Missetat schuldig.¹⁹ Und das Fleisch, das von etwas Unreinem berührt wird, soll nicht gegessen, sondern mit Feuer verbrannt werden. Wer reines Leibes ist, soll von dem Fleisch essen.²⁰ Und welche Seele essen wird von dem Fleisch des Dankopfers, das dem HERRN zugehört, und hat eine Unreinigkeit an sich, die wird ausgerottet werden von ihrem Volk.²¹ Und wenn eine Seele etwas Unreines anrührt, es sei ein unreiner Mensch, ein unreines Vieh oder sonst was greulich ist, und vom Fleisch des Dankopfers ißt, das dem HERRN zugehört, die wird ausgerottet werden von ihrem Volk.²² Und der HERR redete mit Mose und sprach:²³ Rede mit den Kindern Israel und sprich: Ihr sollt kein Fett essen von Ochsen, Lämmern und Ziegen.²⁴ Aber das Fett vom Aas, und was vom Wild

zerrissen ist, macht euch zu allerlei Nutz; aber essen sollt ihr's nicht.²⁵ Denn wer das Fett ißt von dem Vieh, davon man dem HERRN Opfer bringt, dieselbe Seele soll ausgerottet werde von ihrem Volk.²⁶ Ihr sollt auch kein Blut essen, weder vom Vieh noch von Vögeln, überall, wo ihr wohnt.²⁷ Welche Seele würde irgend ein Blut essen, die soll ausgerottet werden von ihrem Volk.²⁸ Und der HERR redete mit Mose und sprach:²⁹ Rede mit den Kindern Israel und sprich: Wer dem HERRN sein Dankopfer tun will, der soll darbringen, was vom Dankopfer dem HERRN gehört.³⁰ Er soll's aber mit seiner Hand herzubringen zum Opfer des HERRN; nämlich das Fett soll er bringen samt der Brust, daß sie ein Webeopfer werden vor dem HERRN.³¹ Und der Priester soll das Fett anzünden auf dem Altar, aber die Brust soll Aarons und seiner Söhne sein.³² Und die rechte Schulter sollen sie dem Priester geben zur Hebe von ihren Dankopfern.³³ Und welcher unter Aarons Söhnen das Blut der Dankopfer opfert und das Fett, des soll die rechte Schulter sein zu seinem Teil.³⁴ Denn die Webebrust und die Hebeschulter habe ich genommen von den Kindern Israel von ihren Dankopfern und habe sie dem Priester Aaron und seinen Söhnen gegeben zum ewigen Recht.³⁵ Dies ist die Gebühr Aarons und seiner Söhne von den Opfern des HERRN, des Tages, da sie überantwortet wurden Priester zu sein dem HERRN,³⁶ die der HERR gebot am Tage, da er sie salbte, daß sie ihnen gegeben werden sollte von den Kindern Israel, zum ewigen Recht allen ihren Nachkommen.³⁷ Dies ist das Gesetz

Leviticus 7

des Brandopfers, des Speisopfers, des Sündopfers, des Schuldopfers, der Füllopfer und der Dankopfer,³⁸ das der HERR dem Mose gebot auf dem Berge Sinai des Tages, da er ihm gebot an die Kinder Israel, zu opfern ihre Opfer dem HERRN in der Wüste Sinai.